

[Erik B. Smith]

om, at denne regering ved, hvad den vil: vi tager fra de fattige, og vi giver til de rige. Sådan genrejses Danmark i en Schlüterudgave, og vi håber inderligt, at det ikke vil lykkes.

Formanden:

Det hedder stadig statsministeren.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har en ansøgning til statsministeren, til regeringen, fra erhvervslivet. Der er rejst en del spørgsmål vedrørende arbejdsløshed. Da regeringen tiltrådte, tillod jeg mig fra denne talerstol at gratulere Danmark med den nye regering. Jeg synes, at det er gået betydelig bedre, end vi kunne have forventet det var gået, hvis den tidligere regering havde fortsat. Det er dog ikke gået godt nok, og der er ikke nået nok. Den ansøgning, jeg har fra erhvervslivet, går ud på at få mulighed for at få det til at gå endnu bedre, få endnu flere i gang. Hvor mange der beskæftiges ude i produktionssektoren, er afhængigt af, hvad det koster at beskæftige medarbejderne. En ting, som vi er meget kede af i erhvervslivet, var de 13 uger med sygeløn. Ganske vist fik vi kompensation, siger man, men der hviler en utryk fornemmelse over erhvervslivet på grund af de 13 uger. Der er også de ekstra 2.000 kr. i bidrag til arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg tror, man skal se dette i sammenhæng med, hvad der skete vedrørende overenskomstfornyelserne, og med, hvad hr. Steffen Møller udtaler til Jyllands-Posten i går. Jeg tror, at de store dele af fagbevægelsen, der repræsenterer folk, der er ansat i den private produktionssektor, har føling med, hvordan man har det i produktionssektoren. Det tror jeg derimod ikke den tidligere arbejdsminister, hr. Svend Auken, har. Hvis hr. Svend Auken skulle have bestemt, hvordan det skulle have gået, skulle prisen på arbejdskraft have været væsentligt forøget, og så ville arbejdsløsheden rigtig have kørt løbsk. Jeg tror faktisk, at man i fagbevægelsen har fuld forståelse for, at det, det drejer sig om, er, at arbejdskraften skal ned i pris, og i hvert fald at man skal have en afdæmpet stigning i prisen på arbejdskraften. Det er den vej, man skal gå, hvis man skal afskaffe arbejdsløsheden.

Jeg ved ikke, om regeringen synes, man kan pille ved de overenskomster, der er indgået – men det har jeg ikke så store forhåbninger om – men man kunne give en ekstra saltvandsindsprøjtning for disse par tusinde kroner. Derfor vil jeg spørge regeringen, når den nu sysler med sin finanslov for 1984 og ligesom prøver at gøre status over det, man har nået, om den vil overveje, om der kunne være mulighed for at give yderligere en saltvandsindsprøjtning, få nogle flere i arbejde, få noget mere produktion, få noget mere eksport ved at tage de 2.000 kr. helt eller delvis væk igen.

Jeg vil gerne spørge, om der er mulighed for at reducere de 13 uger til et mindre antal uger. Der er også en hel del, vi kunne ønske os vedrørende arbejdsmiljølov. Jeg blev i formiddags ringet op af en erhvervsdrivende i Ribe amt, der har en virksomhed, som har ligget på samme sted i 15 år. For fem år siden begyndte man at bygge boliger rundt om denne erhvervsvirksomhed. Nu er der opstået nogle støjproblemer, hvorfor der er et par af dem, der bor i parcelhuse, der prøver på at kvæle den virksomhed, selv om virksomheden har været der længe før boligerne. Jeg vil godt, at regeringen gør en indsats ved at sige, at de virksomheder, der har været rundt omkring før boligerne, må få lov at blive der. Her er et problem at tage fat på.

Jeg håber, at regeringen vil tænke venligt på de ting, således at jeg, når vi hører næste frontale, får anledning til igen at gratulere Danmark med, at regeringen er kommet med yderligere udspil til fordel for beskæftigelsen, produktionen og handelsbalancen.

Poulsgaard (FP):

Igennem ti år har vi fra socialdemokratiet hørt en sang, der gik på, at fremskridtsfolk var asociale og bindegale. I morgen får vi vedtaget et forslag, der fører vejrligsreglerne tilbage takket være fremskridtspartiets indsats. Så straffer vi ikke disse svage grupper. Ellers har vi her i dag hørt hr. Anker Jørgensen, hr. Heinesen og hr. Erik B. Smith syng en sang: oh, skræk, oh, rædsel, om den lille stille danske befolkning, om nedskæringer, om den nød og elendighed, denne regering har påført landet. De har selvfølgelig ikke snakket om chefen for Danmarks Radio, der jo har 480.000 kr. Man har selvfølgelig heller